

Nr 40.

Av herrar **Eriesson** i Sörsjön och **Olsson** i Rödningsberg, *angående viss ändring i gällande arbetslöshetsdirektiv.*

Vid åtskilliga tillfällen tidigare har framhållits nödvändigheten av att ändring vidtages i nu gällande direktiv för arbetslöshetens bekämpande inom landet. Alldeles särskilt ha sådana önskemål gjort sig gällande hos den i ekonomiskt hänseende illa lottade skogsarbetarbefolkningen. Detta är heller icke att förundra sig över, med hänsyn till den synnerligen omilda behandling denna är utsatt för på grund av innebörden i arbetslöshetsdirektiven. Med tanke härpå skall endast erinras om vad som skedde i slutskedet av den ekonomiska krisen för något år sedan, vilken gastkrade de olika länderna, däribland även vårt eget. När förbättring i konjunkturerna började inträda, vidtogos av arbetslöshetskommissionen vissa avstängningsåtgärder, och den arbetargrupp som först av alla blev föremål för denna uppmärksamhet var skogsarbetarna, vilka därigenom berövades möjligheten att erhålla statlig arbetslöshetshjälp. Visserligen kvarstod rätten till erhållande av dispens från tillämpning av regeln om avstängning. Men det visade sig, att denna dispensmöjlighet endast ägde teoretiskt värde, enär själva proceduren för utverkande härav var alltför tidsödande för att de hjälpbehövande inom rimlig tid skulle ha någon utsikt att erhålla den hjälp, som utan tidsutdräkt skulle varit nödvändig och berättigad, och därtill kunde också konstateras, att dylika ansökningar om dispens oftast blevo avvisade.

Arbetslöshetskommissionen hävdar säkerligen med bestämdhet den meningen, att den icke handlar annat än i överensstämmelse med innehållet i arbetslöshetsdirektiven, och det lär väl knappast finnas någon anledning att påbörda kommissionen att den far fram strängare än nödvändigt med hänsyn till de givna föreskrifterna. Kommissionen torde nämligen vara skyldig tillse, att vid inträffad förbättring av konjunkturläget beträffande en viss näringsgren de inom näringen sysselsatta arbetarna avstängas från erhållande av arbetslöshetshjälp.

För skogsarbetarnas vidkommande innebär dock detta avstängningsförfarande vid s. k. normala förhållanden en realitet med ödesdigra konsekvenser, detta beroende av det förhållandet att normala tider inom skogshandlingen i verkligheten betyda arbetslöshet för de inom ifrågavarande näringsgren sysselsatta arbetarna, vilka där äro hänvisade att skaffa det väsentligaste till sin försörjning. Endast under för skogshandlingen exceptionellt goda konjunkturer av den genomgående goda beskaffenhet, som

under de senaste tvenne åren varit rådande, kan arbetstillfällen beredas i tillfredsställande omfattning.

Nu gällande arbetslöshetsdirektiv måste vid tillämpningen ovillkorligen leda till orimliga konsekvenser, bestående däruti att de sämst ställda arbetarna inom landet först av alla bliva föremål för avstängningsåtgärder. Det måste sägas, att dylika bestämmelser stå i uppenbar motsats till den från olika håll under särskilt senare tider accepterade grundsatsen, att samhällets hjälp i första hand bör lämnas de sämst ekonomiskt ställda. För skogsarbetarna blir orättvisan häruti ännu mera påtaglig, då ju dessa arbetare icke heller ha möjlighet att tillgodogöra sig arbetslöshetsförsäkringens förmåner, vilken försäkring har tillkommit i syfte att lämna hjälp åt arbetslösa medborgare. Måhända kan det förefalla något egendomligt och paradoxartat, att en försäkring, som tillkommit för att utgöra en hjälp vid inträffad arbetslöshet, likväl icke kan fylla den uppgiften i fall där behovet är synnerligen stort. Tyvärr ligger det emellertid så till, att skogsarbetarna på grund av villkoren för kvalificering icke äga möjlighet att bilda arbetslöshetskassa.

Behovet av ändring i direktiven för statens hjälpverksamhet på förevarande område är synnerligen påfallande och trängande. Under förutsättning att den statliga arbetslöshetsorganisationen skall bibehållas i ungefärligen samma former som hitintills, så bör kommissionen givas rätt till en friare bedömning av de föreliggande behoven än vad som är möjligt vid tillämpning av nuvarande bestämmelser.

Med stöd av vad ovan anförts tillåta vi oss vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning angående sådan ändring av nu gällande arbetslöshetsdirektiv, att skogsarbetare och andra arbetare icke utan att synnerliga skäl därtill föreligga avstängas från erhållande av arbetslöshetshjälp, samt att för riksdagen framlägga de förslag vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 17 januari 1939.

Evald Ericsson
i Sörsjön.

Nils Olsson
i Rödningsberg.